

Kære Hr. Fixen!

Idet jeg paa Martinus Vegne skal sige Dem en hjertelig Tak for Deres smukke Brev af 1-1-32, skal jeg samtidig hermed tilbagesende den vedlagte Artikel som De, efter Deres Brev, agter at søge optaget i et Dagblad, naar nu "Livets Bog's" første Hefte inden længe foreligger. Aarsagen til at denne Tilbagesendelse først sker nu, er den, at Martinus gerne vilde have Lov til at læse Deres udmærkede Artikel nogle Gange, med en Tids Mellemrum, for helt at kunne sætte sig ind i de Tanker der har frembragt den, og i de Tanker den vil kunne frembringe. Det er nu blevet mig paalagt at sige Dem, at Martinus er meget glad ved Deres Artikel og at han beundrer at De har faaet saameget ud af hans Foredrag som Deres lille Afhandling viser, saa kan De faa den optaget nogen Steder kan det kun være ham en Glæde.

Og saa kan jeg da endelig glæde Dem med at fortælle Dem at Martinus nu er ved at lægge sidste Haand Manuskriptet til første Hefte, og at Bogtrykkeren er gaaet i Gang med at trykke Heftet eller Bogen; thi noget Hefte kan det jo ikke kaldes længere, i hvert Tilfælde siger Bogtrykkeren selv at det, med sine godt 250 Sider, maa kaldes for en Bog. Martinus har i det sidste Kapitel som nu er ved at være færdigt, behandlet Bevidsthedens Forvand-

lingspønderUdviklingen fra Dyr til Menneske og jeg tror at turde sige Dem, at der venter Dem nogle interessante Oplevelser under Læsningen af dette Kapitel; thi han piller hele den fysiske Verden i Stykker lige for Øjnene af Dem og viser Dem, at intet af det De ser er det, som det ser ud til at være. Men den ^{Slags} Overraskelse vil De jo i det hele taget faa adskillige af.

Tro mig Hr. Fixen, vi længes ogsaa herovre efter den Dag da Bogen endelig foreligger; thi omend Aaret for os har været et rigt og lykkeligt Arbejdsaar, har det nu ikke altid været let for Martinus Hjerne. Gang paa Gang har voldsomme Intuitioner - der absolut ikke altid er smertefrie - spændt hans Nervesystem til dets yderste Ydeevne og jeg tror at kunne sige, at han snart tiltrænger en nødvendig Hvile; men paa den anden Side er det jo saa ogsaa en vidunderlig Periode at se tilbage paa; thi selv om alle vore Venner maaske mange Gange har været ved at tabe Taalmodigheden saa vil de, naar de læser denne Bog, mere end een Gang gribe sig selv i at være forundret over den umaadelige Mængde Stof der har maattet passere Revue for dens Skabers Bevidsthed, før den endelige Form og Tilpasning har set Lyset.

Og saa vil jeg da til Slut bede Dem være elskværdig at hilse vore Venner derovre fra os begge, saavel som jeg ogsaa beder Dem selv, Deres Hustru og Børn modtage vore hjerteligste Hilsen med Haabet om et snarligt Gensyn!

Deres hengivne

Henry J. Harvey